

USNESENÍ PŘEDSEDY SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ

18. března 2008^{*}

Ve věci T-411/07 R,

Aer Lingus Group plc, se sídlem v Dublinu (Irsko), zastoupená A. Burnsidem, solicitor, a B. van de Wallem de Ghelckem a T. Snelsem, advokáty,

navrhovatelka,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené X. Lewisem, E. Gippini Fournierem a S. Noëm, jako zmocněnci,

odpůrkyni,

podporované

Ryanair Holdings plc, se sídlem v Dublinu (Irsko), zastoupenou J. Swiftem, QC, V. Powerem, A. McCarthym a D. W. Hullem, solicitors, a G. M. Berrischem, advokátem,

vedlejší účastníci,

^{*} Jednací jazyk: angličtina.

jejímž předmětem je návrh na, zaprvé, vydání usnesení nařizujícího Komisi přijmout určitá opatření týkající se podílu Ryanair Holdings plc na kapitálu navrhovatelky, zadruhé a podpůrně, vydání usnesení s podobným účinkem proti Komisi nebo Ryanair Holdings plc, a zatřetí odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise ze dne 11. října 2007 K(2007)4600 konečné, kterým se zamítá návrh navrhovatelky na zahájení řízení podle čl. 8 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40) a přijetí předběžných opatření podle čl. 8 odst. 5 uvedeného nařízení,

PŘEDSEDA SOUDU PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

vydává toto

Usnesení

Právní rámec

- ¹ Podle článku 3 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. L 24, s. 1; Zvl. vyd. 08/03, s. 40):

„1. Spojení se považuje za vzniklé, jestliže dojde ke změně kontroly na trvalém základě v důsledku:

(a) fúze dvou či více původně nezávislých podniků nebo částí podniků, nebo

- (b) získáním, jednou či více osobami již kontrolujícími nejméně jeden podnik nebo jedním či více podniky, ať již na základě koupe cenných papírů nebo majetku, smlouvy či jiným způsobem, přímé nebo nepřímé kontroly nad celkem nebo částmi jednoho či více podniků.

2. Pro účely tohoto nařízení se kontrola skládá z práv, smluv nebo jiných prostředků, které jednotlivě nebo společně a s ohledem na dané skutečnosti nebo právní předpisy poskytují možnost rozhodujícího vlivu v určitém podniku, zejména:

- (a) vlastnickými právy nebo právem užívání celého nebo části majetku podniku;
- (b) právy nebo smlouvami, poskytujícími rozhodující vliv na složení, hlasování nebo rozhodování orgánů podniku.

3. Kontrolu získávají osoby nebo podniky, které:

- (a) mají práva, která vyplývají z dotčených smluv, nebo
- (b) i když nemají práva vyplývající z těchto smluv, jsou oprávněny tato práva vykonávat.

[...]“

2 Článek 8 nařízení č. 139/2004 stanoví:

„[...]

4. Jestliže Komise zjistí, že spojení:

- (a) již bylo uskutečněno a že toto spojení bylo prohlášeno za neslučitelné se společným trhem, nebo
- (b) bylo uskutečněno v rozporu s podmínkou připojenou k rozhodnutí přijatému podle odstavce 2, které zjistilo, že při absenci této podmínky by spojení splňovalo kritérium stanovené v čl. 2 odst. 3 nebo, v případech uvedených v čl. 2 odst. 4, by nesplňovalo kritéria stanovená v čl. 81 odst. 3 Smlouvy,

může Komise:

- nařídit, aby dotčené podniky spojení zrušily, zejména prostřednictvím zrušení fúze nebo odprodeje všech nabytých akcií nebo majetku, tak aby byl obnoven stav existující před uskutečněním spojení. V případech, kdy obnovení takového stavu není možné prostřednictvím zrušení spojení, může Komise přijmout jakákoliv jiná opatření, která jsou přiměřená pro dosažení takového obnovení v co největší možné míře,

- nařídít jakékoliv jiné přiměřené opatření s cílem zajistit, aby dotčené podniky zrušily spojení nebo přijaly jiná opatření za účelem obnovy stavu před uskutečněním spojení, tak jak je to vyžadováno v jejím rozhodnutí.

V případech spadajících pod ustanovení písmene a) prvního pododstavce mohou tato opatření být uložena buď v rozhodnutí na základě odstavce 3, nebo prostřednictvím samostatného rozhodnutí.

5. Komise může přijmout předběžná opatření přiměřená pro obnovení či zachování podmínek účinné hospodářské soutěže, jestliže spojení:

- (a) bylo uskutečněno v rozporu s článkem 7 a žádné rozhodnutí o slučitelnosti tohoto spojení se společným trhem dosud nebylo přijato;
- (b) bylo uskutečněno v rozporu s podmínkou připojenou k rozhodnutí podle čl. 6 odst. 1 písm. b) nebo odstavce 2 tohoto článku;
- (c) již bylo uskutečněno a je prohlášeno za neslučitelné se společným trhem.“

Skutkový základ sporu

³ Navrhovatelka, Aer Lingus Group plc (dále jen „navrhovatelka“ nebo „Aer Lingus“), je akciovou společností a neobchodní holdingovou společností Aer Lingus Limited,

nízkonákladové mezinárodní letecké společnosti se sídlem v Irsku, která zajišťuje pravidelné služby letecké přepravy z letišť v Dublinu, Corku a Shannonu a na ně. V návaznosti na její privatizaci v roce 2006 irskou vládou, která si ponechala podíl ve výši 25,35 %, byly akcie Aer Lingus přijaty dne 2. října 2006 k obchodování.

- 4 Dne 23. října 2006 Ryanair Holdings plc (dále jen „Ryanair“), která v období od 27. září do 5. října 2006 nabyla prostřednictvím své dceřiné společnosti Coinside Limited, ve které má 100% podíl, podíl ve společnosti Aer Lingus ve výši 19,21 %, oznámila veřejnou nabídku na převzetí celého kapitálu Aer Lingus.
- 5 Dne 30. října 2006 Ryanair Komisi oznámila podle článku 4 nařízení č. 139/2004 navrhované spojení týkající se jejího plánovaného nabytí společnosti Aer Lingus.
- 6 V době trvání veřejné nabídky na převzetí Ryanair získala další akcie společnosti Aer Lingus a k 28. listopadu 2006 držela ve společnosti Aer Lingus 25,17% podíl.
- 7 Dne 20. prosince 2006 Komise přijala rozhodnutí podle čl. 6 odst. 1 písm. c) nařízení č. 139/2004 (dále jen „nařízení“), kterým byla zahájena druhá fáze řízení. Komise měla ve svém rozhodnutí za to, že výše uvedená oddělená nabytí akcií a veřejná nabídka vyhlášená Ryanair představují jediné spojení ve smyslu článku 3 nařízení.
- 8 Dne 27. června 2007 Komise přijala rozhodnutí K(2007)3104, kterým oznámené spojení prohlásila za neslučitelné se společným trhem (dále jen „rozhodnutí

o zákazu“) na základě čl. 8 odst. 3 nařízení. Komise došla k závěru, že oznámené spojení by významně narušilo účinnou hospodářskou soutěž na společném trhu nebo jeho podstatné části ve smyslu čl. 2 odst. 3 nařízení, zejména v důsledku vytvoření dominantního postavení společností Ryanair a Aer Lingus na 35 trasách z Dublinu, Shannonu a Corku a do nich a vytvoření nebo posílení dominantního postavení na dalších 15 trasách z Dublinu a Corku a do nich.

- 9 Žalobou doručenou kanceláří Soudu prvního stupně dne 10. září 2007, zapsanou pod číslem T-342/07, podala Ryanair žalobu na neplatnost rozhodnutí o zákazu.
- 10 Po vydání rozhodnutí o zákazu Ryanair získala další 4,3 % kapitálu společnosti Aer Lingus, čímž navýšila svůj podíl na 29,4 %.
- 11 V průběhu řízení před Komisí, které předcházelo vydání rozhodnutí o zákazu, Aer Lingus uvedla, že Komise by měla vydat rozhodnutí podle čl. 8 odst. 4 nařízení, které by požadovalo, aby se Ryanair zbavila svého minoritního podílu ve společnosti Aer Lingus v případě, že Komise spojení zakáže.
- 12 Dne 27. června 2007 zástupkyně generálního ředitele Generálního ředitelství hospodářská soutěž zaslala navrhovatelce dopis uvádějící, že podle názoru služeb odpovědných za kontrolu fúzí Komise není na základě čl. 8 odst. 4 nařízení oprávněna nařít společnosti Ryanair, aby se zbavila svého minoritního podílu, jelikož nic nesvědčí o tom, že by Ryanair s 25,22 % kapitálu společnosti Aer Lingus mohla vykonávat, *de iure* nebo *de facto*, kontrolu nad společností Aer Lingus ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení. V dopise bylo uvedeno, že ze stejného důvodu Komise nemá pravomoc k přijetí předběžných opatření podle čl. 8 odst. 5 nařízení.

- 13 Dne 17. srpna 2007 zaslala Aer Lingus Komisi žádost, aby zahájila řízení proti společnosti Ryanair podle čl. 8 odst. 4 nařízení a aby přijala předběžná opatření podle čl. 8 odst. 5 uvedeného nařízení, jež zabrání společnosti Ryanair ve výkonu hlasovacích práv ve společnosti Aer Lingus, nebo podpůrně, aby formálně prohlásila, že Komise nemá pravomoc k přijetí takových opatření. Aer Lingus krom toho požadovala, aby Komise výslovně zaujala postoj k výkladu článku 21 nařízení.
- 14 Dne 11. října 2007 Komise přijala rozhodnutí K(2007) 4600 konečné, kterým návrh společnosti Aer Lingus zamítla (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Napadené rozhodnutí

- 15 Komise v napadeném rozhodnutí dospěla k závěru, že podle článku 3 nařízení dochází ke spojení pouze tehdy, pokud podnik získá kontrolu, která je definována jako možnost vykonávat rozhodující vliv. Pokud jde o čl. 8 odst. 4 nařízení, Komise připomněla, že jí toto ustanovení umožňuje, pokud již ke spojení došlo, požadovat po dotčených podnicích, aby spojení zrušily, zejména formou odprodeje všech nabytých akcií nebo majetku tak, aby byl obnoven stav existující před uskutečněním spojení.
- 16 Komise nicméně konstatovala, že dotčené spojení dosud nebylo uskutečněno, jelikož společnost Ryanair nezískala nad společností Aer Lingus kontrolu. Transakce uskutečněné v průběhu řízení Komise tedy nemohou být považovány za uskutečnění oznámeného spojení.

- 17 Komise zejména zdůraznila, že minoritní podíl v držení společnosti Ryanair jí nezaručuje, *de iure* ani *de facto*, kontrolu nad společností Aer Lingus ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení. Komise dodala, že i když minoritní podíly mohou za určitých okolností vést k získání kontroly, nic nenaznačuje, že takové okolnosti existují v projednávané věci. Ve skutečnosti, podle informací, které má k dispozici Komise, práva společnosti Ryanair v postavení minoritního akcionáře (zejména právo blokovat tzv. „zvláštní usnesení“ podle irského práva společností), jsou spojena výlučně s právy na ochranu minoritních akcionářů a neumožňují kontrolu nad společností Aer Lingus. Komise dále zdůraznila, že sama Aer Lingus netvrdila, že nabytý minoritní podíl vede k tomu, že Ryanair nad ní získá kontrolu.
- 18 Komise nakonec uvedla, že projednávaná věc se liší od věcí zkoumaných v minulosti, ve kterých byl použit čl. 8 odst. 4, jako například v rozhodnutí Komise ze dne 30. ledna 2002, kterým se stanoví opatření k obnovení podmínek účinné hospodářské soutěže na základě čl. 8 odst. 4 nařízení Rady (EGS) č. 4064/89 (věc COMP/M.2416 – Tetra Laval/Sidel, Úř. věst. 2004 L 38, s. 1, dále jen „věc Tetra Laval/Sidel“), a v rozhodnutí Komise ze dne 30. ledna 2002, kterým se po podnicích požaduje oddělení podle čl. 8 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 4064/89 (věc COMP/M.2283 – Schneider/Legrand, Úř. věst. 2004 L 101, s. 134, dále jen „věc Schneider/Legrand“). V uvedených věcech bylo na rozdíl od projednávané věci nabytí úspěšně dokončeno a nabyvatel získal kontrolu nad cílovou společností.
- 19 Pokud jde o návrh společnosti Aer Lingus, aby Komise přijala předběžná opatření podle čl. 8 odst. 5 nařízení, Komise uvedla, že znění uvedeného ustanovení odkazuje obdobně na situaci, kdy spojení „již bylo uskutečněno a je prohlášeno za neslučitelné se společným trhem“, a došla proto k závěru, že v tomto případě nemá pravomoc k přijetí předběžných opatření.
- 20 Pokud jde o žádost společnosti Aer Lingus, aby Komise zaujala postoj k výkladu článku 21 nařízení, Komise uvedla, že taková žádost se ve skutečnosti rovná žádosti

o právně závazný výklad ustanovení práva Společenství, který by byl určen členským státům, a že Komise zjevně nemá pravomoc k přijetí takových aktů.

Řízení

- 21 Návrhem došlým kanceláři Soudu prvního stupně dne 19. listopadu 2007, zapsaným pod číslem T-411/07, navrhovatelka podala žalobu na neplatnost napadeného rozhodnutí na základě čl. 230 odst. 4 ES.
- 22 Samostatným podáním došlým kanceláři stejného dne, zapsaným pod číslem T-411/07 R, navrhovatelka podala návrh na předběžná opatření a odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí na základě článků 242 ES a 243 ES a článku 104 jednacího řádu Soudu prvního stupně.
- 23 Dne 12. prosince 2007 Komise předložila písemné vyjádření k uvedenému návrhu na předběžná opatření.
- 24 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 27. listopadu 2007 Ryanair požádala o povolení vedlejšího účastenství na podporu návrhových žádání Komise.
- 25 Podáním došlým kanceláři Soudu dne 4. prosince 2007 Aer Lingus neuplatnila žádné námitky k žádosti společnosti Ryanair o povolení vedlejšího účastenství a uvedla, že nežádá o důvěrnost dokumentů předložených Soudu ve věci T-411/07 R.

- 26 V podání došlém kanceláři Soudu dne 5. prosince 2007 Komise neuplatnila žádné námitky k žádosti společnosti Ryanair o povolení jejího vedlejšího účastenství.
- 27 Usnesením předsedy Soudu prvního stupně ze dne 7. prosince 2007 bylo společností Ryanair povoleno vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Komise a podání vyjádření vedlejšího účastníka, což Ryanair učinila dne 19. prosince 2007.
- 28 Jednání se konalo dne 24. ledna 2008.

Návrhová žádání

- 29 Navrhovatelka navrhuje, aby předseda Soudu:
- nařídil Komisi, aby uložila společnosti Ryanair, aby až do vydání rozsudku v hlavním řízení nebo ve věci T-342/07, bez ohledu na to, který bude vydán později:
 - nevykonávala svá hlasovací práva nebo jakákoliv jiná práva spojená s akciemi společnosti Aer Lingus v držení společnosti Ryanair (včetně – a bez omezení – účasti nebo hlasování na zasedáních nebo svolávání valných hromad) nebo odvozená od nich, s výjimkou odchylek schválených Komisí;
 - převedla dotčené akcie na správce a nenakládala s nimi, s výjimkou převodu na nabyvatele schváleného Komisí a v souladu s jí schváleným postupem;

- dále nezvyšovala svůj podíl na kapitálu společnosti Aer Lingus;
- podpůrně, přijal jakékoliv opatření s podobným účinkem proti Komisi nebo společnosti Ryanair, které předseda bude považovat za vhodné;
- odložil vykonatelnost rozhodnutí Komise ze dne 11. října 2007 K(2007)4600 konečné, kterým se zamítá žádost navrhovatelky o zahájení řízení podle čl. 8 odst. 4 nařízení, v rozsahu, v němž je to nezbytné,
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

30 Komise navrhuje, aby předseda Soudu:

- zamítl návrh na odklad vykonatelnosti rozhodnutí;
- zamítl návrh na předběžná opatření;
- uložil navrhovatelce náhradu nákladů řízení.

31 Ryanair navrhuje, aby předseda Soudu:

- zamítl návrh;
- uložil navrhovatelce náhradu nákladů spojených s vedlejším účastenstvím.

Právní otázky

32 Na základě ustanovení článků 242 ES a 243 ES ve spojení s čl. 225 odst. 1 ES je Soud oprávněn, pokud má za to, že to okolnosti vyžadují, nařídít odklad výkonu napadeného aktu anebo nařídít nezbytná předběžná opatření.

33 Článek 104 odst. 2 jednacího řádu Soudu stanoví, že návrh na předběžné opatření musí označit předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, a rovněž skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaného předběžného opatření. Soudce rozhodující o návrhu tudíž může nařídít odklad provádění aktu nebo předběžné opatření, pokud bylo prokázáno, že jejich nařízení je *prima facie* odůvodněno skutkově i právně (*fumus boni juris*) a je naléhavé v tom smyslu, že k zabránění vážné a nenapravitelné újmy na zájmech navrhovatele je nezbytné, aby byly nařízeny a nabyly účinnosti před rozhodnutím v hlavní věci. Tyto podmínky jsou kumulativní, takže návrh na předběžné opatření musí být zamítnut, není-li některá z nich splněna [usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 14. října 1996, SCK a FNK v. Komise, C-268/96 P(R), Recueil, s. I-4971, bod 30]. Soudce rozhodující o návrhu musí v případě potřeby zvážit proti sobě stojící dotčené zájmy (viz usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 23. února 2001, Rakousko v. Rada, C-445/00 R, Recueil, s. I-1461, bod 73 a citovaná judikatura).

34 Kromě toho má soudce příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních v rámci tohoto celkového přezkumu širokou posuzovací pravomoc, a protože neexistuje žádné pravidlo práva Společenství ukládající mu předem určený postup analýzy pro posuzování nutnosti vydat předběžná opatření, je na něm, aby s ohledem na okolnosti projednávaného případu určil způsob, jakým musí být tyto jednotlivé podmínky ověřeny, a stanovil pořadí tohoto přezkumu [usnesení ze dne 19. července 1995, Komise v. Atlantic Container Line a další, C-149/95 P(R), Recueil, s. I-2165, bod 23, a usnesení ze dne 3. dubna 2007 ve věci C-459/06 P(R), Vischim v. Komise, Sb. rozh. s. I-53, bod 25].

K přípustnosti

Argumenty účastnic řízení

- 35 Komise tvrdí, že návrh na předběžné opatření musí být zamítnut z důvodu, že žádné z požadovaných opatření nepatří mezi ta, která mohou být nařízena v rámci řízení o předběžném opatření.
- 36 Komise zaprvé tvrdí, že navrhovaná předběžná opatření jdou nad rámec toho, čeho navrhovatelka může dosáhnout v hlavním řízení, které nemůže vyústit v automatické zbavení společnosti Ryanair jejího minoritního podílu. Pokud Aer Lingus bude v hlavním řízení úspěšná, bude příslušet Komisi, aby přijala nezbytná opatření ke splnění rozsudku Soudu v souladu s článkem 233 ES.
- 37 Komise nadto uvádí, že navrhovatelka požaduje přijetí opatření, která by byla účinná až do vydání rozsudku v hlavním řízení nebo ve věci T-342/07, bez ohledu na to, který bude přijat později. Podle Komise by prodloužení trvání navrhovaných opatření po skončení hlavního řízení bylo popřením prozatímní povahy řízení o předběžném opatření. Tvrdí rovněž, že projednávaný návrh na předběžné opatření se nemůže týkat odlišného a odděleného řízení, kterého se navrhovatelka neúčastní.
- 38 Zadruhé, pokud jde o návrh na odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí, Komise tvrdí, že podle ustálené judikatury návrh na odklad vykonatelnosti v zásadě nemůže být podán proti zamítavému správnímu rozhodnutí.

- 39 Zatřetí, pokud jde o návrh, aby předseda Soudu uložil Komisi, aby nařídila společnosti Ryanair zdržet se výkonu svých minoritních hlasovacích práv nebo přijmout určité pozitivní kroky, Komise zdůrazňuje, že navrhovatelka těmito prostředky usiluje o to, aby se vyhnula použití judikatury, podle které soudce rozhodující o nařízení předběžných opatření nemůže vydávat pokyny subjektům, které nejsou účastníky řízení.
- 40 Podle Komise skutečnost, že společnosti Ryanair bylo povoleno vedlejší účastenství, jí nicméně nepřiznává postavení účastníka řízení.
- 41 Začtvrté, pokud jde o návrh, aby předseda Soudu přijal jakékoliv opatření s podobným účinkem proti Komisi nebo společnosti Ryanair, které bude považovat za vhodné, má Komise za to, že takový požadavek je neurčitý a nepřesný, a nesplňuje proto kritéria stanovená v jednacím řádu. V důsledku toho je podle ní třeba zamítnout jej jako nepřípustný.
- 42 Ryanair ve svém vyjádření vedlejšího účastníka podporuje tvrzení Komise a má za to, že návrh by měl být zamítnut jako nepřípustný. Zdůrazňuje zejména, že návrhové žádání jde nad rámec toho, čeho může být dosaženo v hlavním řízení, a vyzývá soudce rozhodujícího o návrhu na předběžné opatření, aby nerespektoval ústavní rovnováhu mezi orgány Společenství a aby převzal úlohu Komise. Navíc Ryanair tvrdí, že předběžná opatření jsou v zásadě požadována nikoliv proti Komisi, nýbrž proti samotné společnosti Ryanair, která není účastnicí řízení. Ryanair, jakož i ostatní dotčené subjekty by tak byly zbaveny procesních záruk, které jim svědčí podle nařízení a podle obecných zásad práva Společenství. Byly by zbaveny zejména práva na obhajobu.

Posouzení předsedy

⁴³ Komise, aniž by jasně tvrdila, že projednávaný návrh má být odmítnut coby nepřipustný ve své úplnosti, uvádí, že žádnému z návrhových žádání, které navrhovatelka uplatňuje, nemůže být v kontextu řízení o předběžném opatření vyhověno.

⁴⁴ Každé z návrhových žádání musí být zkoumáno odděleně.

⁴⁵ Zaprvé, pokud jde o trvání požadovaných opatření, musí být zdůrazněno, že podle čl. 107 odst. 4 jednacího řádu má usnesení takového druhu, který požaduje navrhovatelka, pouze předběžnou povahu a nikterak nepředjímá rozhodnutí Soudu prvního stupně v hlavním řízení. Z toho vyplývá, že trvání takového opatření v zásadě nemůže přesahovat trvání hlavního řízení, ke kterému se vztahuje. V důsledku toho návrh navrhovatelky na opatření „do doby vydání rozsudku v hlavním řízení nebo ve věci T-342/07, bez ohledu na to, který bude vydán později“, musí být v rozsahu, v němž implikuje uplatňování předběžných opatření jdoucích za datum vydání rozsudku v hlavním řízení, zamítnut. Pokud by bylo v projednávané věci nařízeno jakékoliv předběžné opatření, může být účinné pouze do vydání rozsudku v hlavním řízení.

⁴⁶ Zadruhé, pokud jde o žádost o odklad vykonatelnosti napadeného rozhodnutí, je třeba uvést, že žádost o odklad vykonatelnosti v zásadě nemůže být podána proti zamítavému správnímu rozhodnutí, jelikož nařízení odkladu nemůže vést ke změně postavení navrhovatele [usnesení předsedy druhého senátu Soudního dvora ze dne 31. července 1989 ve věci C-206/89 R, S. v. Komise, Recueil, s. I-2841, bod 14; usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 30. dubna 1997 ve věci C-89/97 P(R), Moccia Irme v. Komise, Recueil, s. I-2327, bod 45, a ze dne 21. února 2001 ve spojených věcech C-486/01 P(R) a C-488/01 P(R), Front National a Martinez v. Parlament, Recueil, s. I-1843, bod 73].

47 Komise napadeným rozhodnutím zamítla požadavek navrhovatelky, aby zahájila řízení podle čl. 8 odst. 4 nařízení a přijala předběžná opatření podle čl. 8 odst. 5 uvedeného nařízení, jež měla zabránit společnosti Ryanair ve výkonu jejích hlasovacích práv ve společnosti Aer Lingus, nebo aby formálně prohlásila, že Komise nemá pravomoc, aby tak učinila. Odklad vykonatelnosti tohoto zamítavého správního rozhodnutí by sám o sobě neměl žádný účinek na podmínky, jimiž se řídí výkon práv společnosti Ryanair z minoritního podílu na kapitálu společnosti Aer Limbus, a tudíž by neměl pro navrhovatelku žádný užitečný účinek.

48 Vzhledem k tomu, že by opatření odkládající vykonatelnost napadeného rozhodnutí nemělo pro navrhovatelku žádný význam, musí být tato žádost zamítnuta, s výhradou rozsahu, v němž by odklad vykonatelnosti mohl být nezbytný pro přijetí jiného z předběžných opatření, o které požádala Aer Lingus, pokud je bude předseda považovat za přípustné a opodstatněné.

49 Zatřetí, pokud jde o žádost navrhovatelky o usnesení nařizující Komisi, aby přikázala společnosti Ryanair, aby nevykonávala práva spojená s její účastí ve společnosti Aer Lingus nebo práva, která z ní vyplývají, aby předala dotčené akcie správci a nenakládala s nimi s výjimkou převodu na nabyvatele a aby dále nezvyšovala svůj podíl ve společnosti Aer Lingus, je třeba uvést, že schválení předběžného opatření, které – pokud by muselo být nařízeno – by představovalo zásah do výkonu pravomocí Komise, neslučitelný s rozdělením pravomocí mezi orgány Společenství zamýšleným autory Smlouvy o ES, nepřipadá v úvahu (usnesení předsedy Soudu ze dne 2. října 1997, Eurocoton a další v. Rada, T-213/97 R, Recueil, s. II-1609, bod 40, a ze dne 11. července 2002, Lormines v. Komise, T-107/01, Recueil, s. II-3193, body 52 a 53).

50 Pokud by v projednávané věci bylo v rozsudku v hlavním řízení rozhodnuto, že – jak tvrdí navrhovatelka – Komise má pravomoc nařídit opatření uvedená v čl. 8 odst. 4 a 5 nařízení, přísluší Komisi, bude-li to považovat za vhodné v kontextu rozdělení kontrolních pravomocí udělených jí v oblasti spojování, přijmout nápravná opatření, která bude považovat za vhodná, a přijmout nezbytná opatření ke splnění povinností

vyplývajících z rozsudku Soudního dvora v souladu s článkem 233 ES. V důsledku toho, pokud by soudce rozhodující o návrhu na předběžná opatření tomuto návrhu vyhověl, rovnalo by se to soudnímu příkazu adresovanému Komisi, aby dovedla určité přesné závěry ze zrušovacího rozsudku, a v důsledku toho nařízení opatření, které by překračovalo pravomoci soudce rozhodujícího ve věci samé (usnesení předsedy Soudního dvora ze dne 16. ledna 2004 ve věci T-369/03, *Arizona Chemicals v. Komise*, Recueil, s. I-205, bod 67).

51 Podle systému rozdělení pravomocí založeného Smlouvou o ES a nařízením nicméně přísluší Komisi, pokud to bude považovat za nezbytné v kontextu kontrolní pravomoci, která jí byla svěřena v oblasti spojování, a zejména na základě čl. 8 odst. 4 a 5 nařízení, přijmout opatření k obnovení předchozího stavu, která bude považovat za vhodná. Z toho vyplývá, že v rozsahu, v němž první žádost navrhovatelky usiluje o usnesení předsedy, které bude Komisi nařizovat použití čl. 8 odst. 4 a 5 nařízení určitým způsobem, taková žádost musí být zamítnuta jako nepřijatelná.

52 Pokud jde o žádost společnosti Aer Lingus, aby předseda Soudního dvora přijal jakékoliv opatření proti Komisi nebo společnosti Ryanair s podobným účinkem, které bude považovat za vhodné, Komise tvrdí, že takový druh žádosti je neurčitý, a proto nepřijatelný. Komise svůj argument zakládá na ustálené judikatuře Soudního dvora, podle které návrhy na předběžná opatření podle článku 243 ES nesmějí být neurčité a nepřesné (viz v tomto smyslu usnesení předsedy Soudu ze dne 12. února 1996 ve věci T-228/95 R, *Lehrfreund v. Rada a Komise*, Recueil, s. II-111, bod 58, a ze dne 2. července 2004 ve věci T-78/04 R, *Sumitomo Chemical v. Komise*, Sb. rozh. s. II-2049, potvrzené v tomto bodu v rozhodnutí o kasačním oprávném prostředku ve věci C-381/04 P, nezveřejněném ve Sbírce rozhodnutí).

53 Nicméně v případech, ve kterých obsah opatření požadovaných navrhovatelem je dostatečně jasný ze zbývajících částí návrhu, může soudce rozhodující o návrhu rozhodnout v tom smyslu, že návrh není svou povahou neurčitý a nepřesný, a tudíž jej může považovat za přijatelný. V projednávané věci je z prvního návrhu zřejmé, že

navrhovatelka usiluje o předběžné opatření k zajištění mimo jiné toho, aby Ryanair coby akcionář nevykovoával svá práva do vynesení rozsudku v hlavním řízení. Jak Komise uvádí v bodě 25 svého vyjádření, „to, co navrhovatelka ve skutečnosti požaduje, je přijetí předběžných opatření proti společnosti Ryanair“. Rozsah opatření požadovaných pro tyto účely je dostatečně jasný z prvního návrhu společnosti Aer Lingus. V důsledku toho návrh na „jakákoliv obdobné opatření s podobným účinkem proti Komisi nebo společnosti Ryanair, které předseda bude považovat za vhodné“, je v projednávané věci dostatečně jasný pro splnění podmínek stanovených jednacími řádem.

54 V rozsahu, v němž takový návrh v praxi usiluje o vydání usnesení předsedy Soudu, jež bude Komisi nařizovat, aby vykonávala svou posuzovací pravomoc podle čl. 8 odst. 4 a 5 nařízení určitým způsobem, je tento návrh nicméně na základě výše uvedené analýzy nepřijatelný.

55 V rozsahu, v němž návrh usiluje o vydání usnesení předsedy Soudu, které by bylo adresováno vedlejšímu účastníkovi, Komise krom toho uvádí, že soudce rozhodující o návrhu na předběžná opatření nemůže udělovat pokyny subjektům, které nejsou účastníky sporu, a proto jim nemůže být adresováno žádné předběžné opatření. Krom toho, i kdyby Ryanair měla být považována za účastníka řízení na základě svého postavení „vedlejšího účastníka“, Komise, opírajíc se o ustálenou judikaturu Soudu, tvrdí, že pokud se požadovaná předběžná opatření mohou vážně dotknout práv a zájmů třetích osob, které v projednávané věci zahrnují ostatní akcionáře společnosti Aer Lingus, kteří, jelikož nejsou účastníky řízení, nemohli být slyšeni, mohou být taková opatření opodstatněná pouze tehdy, pokud by se ukázalo, že navrhovatel by bez nich byl vystaven situaci, která by mohla vést k ohrožení samotné jeho existence (usnesení předsedy Soudu ve věci T-12/93 R, Comité Central d'Enteprise de la SA Vittel a Comité d'Etablissement de Pierval v. Komise, Recueil, s. II-785, bod 20).

56 Je třeba zdůraznit, že článek 243 ES jasně stanoví, že „Soudní dvůr může ve věcech, které mu byly předloženy, nařídít nezbytná předběžná opatření“. Takové obecné

znění je zjevně určeno k zajištění dostatečných pravomocí pro soudce rozhodujícího o návrhu na nařízení předběžných opatření k nařízení jakéhokoliv opatření, které považuje za nezbytné pro zaručení plně účinnosti budoucího konečného rozhodnutí, za účelem zajištění, aby v právní ochraně poskytované soudy Společenství nebyla meze [viz usnesení předsedy Soudního dvora ve věci C-180/01 P(R), Komise v. NALOO, Recueil, s. I-5737, odstavec 52 a citovaná judikatura]. Za účelem zajištění plné účinnosti článku 243 ES tedy nelze vyloučit, že soudce rozhodující o návrhu může uložit příkazy přímo třetím osobám, pokud to bude nezbytné. Takto široká posuzovací pravomoc musí být v tomto ohledu vykonávána s řádným přihlédnutím k procesním právům adresátů předběžných opatření a účastníků řízení přímo dotčených předběžnými opatřeními, zejména k právu být vyslechnut. Pocho-pitelně při rozhodování o nařízení předběžných opatření požadovaných v tomto druhu věcí soudce rozhodující o návrhu krom toho řádně posoudí sílu případu *fumus boni juris* a hrozbu vážné a nenapravitelné újmy v konkrétním případě. I pokud třetí osoba neměla příležitost být vyslechnuta v rámci řízení o předběžném opatření, nelze vyloučit, že jí může být uloženo předběžné opatření, za výjimečných okolností a s přihlédnutím k dočasné povaze předběžných opatření, pokud se jeví, že bez takového opatření by byl navrhovatel vystaven situaci, která může ohrozit samotnou jeho existenci.

57 Vedlejší účastenství společnosti Ryanair bylo povoleno usnesením předsedy ze dne 7. prosince 2007 a Ryanair předložila své vyjádření dne 19. prosince 2007. Ryanair krom toho měla, jako ostatní účastníci tohoto řízení, příležitost uvést podrobně své stanovisko v průběhu jednání. Názory společnosti Ryanair jsou tedy brány v tomto řízení v úvahu.

58 Z toho vyplývá, že návrh na taková opatření s podobným účinkem proti společnosti Ryanair, která bude předseda považovat za vhodná, je přípustný.

59 Takový závěr nemůže být vyvrácen argumentem Komise, podle kterého předběžná opatření mající za účinek pozastavení výkonu práv společnosti Ryanair spojených s jejím podílem na kapitálu společnosti Aer Lingus by měla dopad na třetí osoby,

a zejména na ostatní akcionáře společnosti Aer Lingus, a vzhledem k tomu, že takové další osoby nebyly v tomto řízení vyslechnuty, nelze nařídit žádné opatření, které by na ně mělo dopad. K tomu je třeba zdůraznit, že, s ohledem na výše uvedené skutečnosti, široké pravomoci soudce rozhodujícího o návrhu na předběžná opatření jsou, pokud jde o dopad na práva a zájmy třetích osob, omezeny pouze v případech, kdy jsou tato práva a zájmy vážně dotčeny (usnesení předsedy Soudu ze dne 6. července 1993 ve věci T-12/93 R, Comité Central d'Enterprise de la SA Vittel a Comité d'Etablissement de Pierval v. Komise, citované v bodu 55 výše, bod 20). Dále, i kdyby práva a zájmy třetích osob byly požadovaným předběžným opatřením vážně dotčeny, lze nicméně takové předběžné opatření nařídit, „pokud je zjevné, že by bez něj navrhovatel byl vystaven situaci, která by mohla ohrozit samotnou jeho existenci“ (usnesení předsedy Soudu ze dne 6. července 1993 ve věci T-12/93 R, Comité Central d'Enterprise de la SA Vittel a Comité d'Etablissement de Pierval v. Komise, citované v bodu 55 výše, bod 20 a citovaná judikatura). Soudce rozhodující o návrhu na předběžné opatření takové posouzení vykonává, když vyvažuje různé dotčené zájmy. V důsledku toho nelze vyloučit, že pokud jsou splněny všechny použitelné podmínky, předběžné opatření může být v projednávané věci nařízeno bez ohledu na možný dopad na práva a zájmy ostatních akcionářů společnosti Aer Lingus.

K opodstatněnosti

Fumus boni juris

– Argumenty účastníků řízení

⁶⁰ Navrhovatelka tvrdí, že výše uvedené skutkové a právní prvky prokazují, že existuje závažný spor týkající se správnosti výkladu čl. 8 odst. 4 a 5 Komisí v napadeném rozhodnutí.

- 61 Navrhovatelka zejména zpochybňuje tvrzení v bodu 12 napadeného rozhodnutí, podle kterého „škodlivé účinky nemohou nastat, protože Ryanair nenabyla a nemůže nabýt kontrolu nad společností Aer Lingus“. Podle názoru navrhovatelky je toto tvrzení v rozporu se skutkovými okolnostmi, platnou ekonomickou teorií a předchozími rozhodnutími Komise.
- 62 S ohledem na první argument navrhovatelka zdůrazňuje, že Ryanair používá svůj akciový podíl k získání přístupu k důvěrným strategickým plánům společnosti Aer Lingus a že zablokovala zvláštní usnesení, která by společnosti Aer Lingus umožnila navýšit kapitál nebo uskutečnit strategické akvizice. Podle navrhovatelky Ryanair svolala dvě mimořádné valné hromady s cílem zrušit strategická rozhodnutí přijatá společností Aer Lingus a hrozila jejímu vedení soudním řízením pro porušení zákonných povinností vůči akcionářům.
- 63 Tyto skutečnosti podle navrhovatelky vedly k narušení řízení společnosti Aer Lingus, přivedly společnost do právních sporů se společností Ryanair a nevyhnutelně oslabily společnost Aer Lingus jakožto účinnou soutěžitelku společnosti Ryanair.
- 64 Pokud jde o druhý argument, navrhovatelka tvrdí, že podle platných ekonomických zásad menšinové podíly, jako je podíl společnosti Ryanair ve společnosti Aer Lingus, narušují hospodářskou soutěž mezi dotčenými společnostmi. Ryanair, jako akcionář společnosti Aer Lingus, který má právo na podíl na ziscích společnosti Aer Lingus, nemá motivaci se společností Aer Lingus soutěžit, protože má protichůdný zájem na zachování hodnoty svého podílu a zajištění toho, aby Aer Lingus byla zisková. Podle společnosti Aer Lingus takové minoritní podíly, jakým je podíl společnosti Ryanair, významně přispívají k významným protisoutěžním důsledkům.
- 65 Pokud jde o třetí argument, navrhovatelka se opírá na podporu svých tvrzení o rozhodnutí Komise ve věcech Tetra Laval/Sidel a Schneider/Legrand.

- ⁶⁶ V obou uvedených rozhodnutích Komise rozhodla, že za určitých okolností držení menšinového podílu brání obnovení podmínek účinné hospodářské soutěže a má nepřiměřené účinky na cílovou společnost.
- ⁶⁷ Zadruhé, podle navrhovatelky je výklad čl. 8 odst. 4 a 5 Komisí nepřesný. Podle společnosti Aer Lingus Komise použila čistě doslovný přístup k uvedeným ustanovením, ačkoliv širší výklad je více v souladu s účelem nařízení.
- ⁶⁸ Podle navrhovatelky Soudní dvůr v rozsudku *Kali und Salz* (ze dne 31. března 1998 ve spojených věcech C-68/94 a C-30/95, Francie a další v. Komise, Recueil, s. I-1375) a Soud prvního stupně v rozsudku *Gencor v. Komise* (ze dne 25. března 1999, T-102/96, Recueil, s. II-753) rozhodly, že maximálně restriktivní výklad by částečně zbavil nařízení o spojování jeho užitečného účinku, zatímco širší výklad je v souladu se zněním nařízení, i když to není uvedeno výslovně.
- ⁶⁹ Navrhovatelka obdobně tvrdí, že přirozený smysl čl. 8 odst. 4 a 5 je v souladu s použitím v něm stanovených pravomocí pro posouzení takových podílů, jako je podíl společnosti Ryanair, zatímco výklad zvolený Komisí ponechává Společenství bezbranným proti narušení hospodářské soutěže způsobenému menšinovým podílem, který byl získán v rámci zakázaného spojení, a je proto neslučitelný s účelem nařízení.
- ⁷⁰ Navrhovatelka zejména tvrdí, že výklad Komise nebere v úvahu následující body odůvodnění nařízení: 2, 5, 7, 8, 14, 20 a 23.

71 Pokud jde o čl. 8 odst. 4, namísto toho, aby Komise byla vedena body odůvodnění nařízení, přijímá v bodu 10 napadeného rozhodnutí čistě doslovný přístup a zaujímá názor, že „spojení posuzované v projednávané věci nebylo uskutečněno“ a že „transakce, které byly uskutečněny v průběhu řízení Komise, tudíž nemohou být považovány za součást uskutečněného spojení“.

72 První pochybení, kterého se Komise podle navrhovatelky dopustila, je to, že považovala „transakce“, které musí zkoumat, za odlišné od spojení posuzovaného v rozhodnutí o zákazu. Podle navrhovatelky je z bodu 12 rozhodnutí o zákazu zjevné, že různé „transakce“, na které je v něm odkazováno, tvoří nedílnou část zakázaného spojení. Komise, která již ve svém rozhodnutí ze dne 20. prosince 2006 uznala, že takové transakce a veřejná nabídka na odkup tvoří součást jediného spojení pro účely článku 3 nařízení, tedy nesprávně identifikovala spojení, na které se použije čl. 8 odst. 4. Při použití tohoto článku musí být splněny dvě podmínky: musí existovat spojení a musí být považováno za neslučitelné se společným trhem.

73 Vzhledem k tomu, že podle navrhovatelky je druhá podmínka splněna, je hlavní otázkou prokázání, zda takto definované spojení bylo uskutečněno. V tomto ohledu Aer Lingus tvrdí, že Komise nesprávně staví na roveň význam slova „uskutečněné“ v čl. 8 odst. 4 písm. a) se „získáním kontroly“ ve smyslu čl. 3 odst. 2 nařízení. Podle názoru navrhovatelky čl. 8 odst. 4 písm. a) neodkazuje na „získání kontroly“, a používá pouze slovo „uskutečněné“. Podle názoru navrhovatelky skutečnost, že spojení nikdy nebylo zcela dokončeno, protože mu Komise zabránila, neznamená, že spojení nebylo uskutečněno, i když částečně, prostřednictvím transakcí uvedených v bodu 12 rozhodnutí o zákazu.

74 Na podporu tohoto tvrzení navrhovatelka při jednání usilovala o předložení nových důkazů v podobě tiskových zpráv Komise, které podle společnosti Aer Lingus

prokazují, že Komise běžně považuje kroky, při nichž nedojde k získání kontroly, za „uskutečňování“. Navrhovatelka tvrdí, že uvedené dokumenty prokazují, že Komise v minulosti uskutečnila neohlášené kontroly, aby ověřila, zda účastníci spojení uskutečnili akvizici zkoumanou Komisí, a porušili přitom čl. 7 odst. 1 nařízení.

⁷⁵ Zatřetí, navrhovatelka se dovolává právního důvodu založeného na článku 7 nařízení. Podle čl. 7 odst. 1 spojení s významem pro celé Společenství nesmí být uskutečněno před jeho prohlášením za slučitelné se společným trhem. Článek 7 odst. 2 stanoví, že čl. 7 odst. 1 nebrání uskutečnění veřejného návrhu smlouvy o koupi akcií nebo sledu operací s cennými papíry za předpokladu, že spojení je oznámeno Komisi a nabyvatel nevykonává práva spojená s těmito nabytými cennými papíry, s výhradou výjimky udělené Komisí na základě čl. 7 odst. 3.

⁷⁶ Aer Lingus tvrdí, že odstavec 1 ve spojení s odstavcem 2 článku 7 musí společnosti Ryanair bránit ve výkonu jejích hlasovacích práv, s výhradou výjimky udělené Komisí podle odstavce 3.

⁷⁷ Komise tvrdí, že navrhovatelka neprokázala existenci *fumus boni juris*, která by odůvodňovala nařízení požadovaných předběžných opatření. Zaprvé, Komise především uvádí, že nařízení se použije pouze na spojení ve smyslu článku 3, a nikoliv na nabytí minoritního podílu, který neposkytuje kontrolu ve smyslu čl. 3 odst. 2, to jest rozhodující vliv, a že není zpochybňováno, že podíl společnosti Ryanair ve společnosti Aer Lingus jí neposkytuje kontrolu nad touto společností.

78 Zadruhé Komise tvrdí, že definování několika operací jako součásti jediného spojení zajišťuje, aby všechny operace byly oznámeny Komisi společně, a zachovává systém „jednorázového odbavení“. Nicméně podle Komise jí to neposkytuje pravomoc kontrolovat minoritní podíly jako takové.

79 Zatřetí, Komise tvrdí, že jakmile se spojení definované v průběhu správního řízení rozpadne, čl. 21 odst. 3 nařízení nadále nebrání členským státům, aby na takové minoritní podíly použily své vnitrostátní právní předpisy upravující hospodářskou soutěž.

80 Začtvrté, pokud jde o teleologický výklad dotčených ustanovení, Komise zdůrazňuje, že takový výklad ustanovení, ke kterému přistoupila Aer Lingus, je v rozporu s obecným účelem nařízení, kterým je kontrola spojení ve smyslu článku 3.

81 Komise konečně tvrdí, že její předchozí rozhodnutí na základě čl. 8 odst. 4 nařízení nepodporují tvrzení společnosti Aer Lingus, že spojení může být označeno za uskutečněné bez získání kontroly, jelikož ve všech předcházejících věcech byla kontrola získána.

– Závěry předsedy

82 Navrhovatelka v podstatě tvrdí, že Komise nesprávně odmítla postupovat podle čl. 8 odst. 4 a 5 nařízení proti minoritnímu podílu společnosti Ryanair ve společnosti Aer

Lingus. V tomto ohledu Aer Lingus tvrdí, že dotčený minoritní podíl má podstatný škodlivý účinek na hospodářskou soutěž a že Komise nesprávně dospěla k názoru, že v projednávané věci nemá pravomoc jednat podle čl. 8 odst. 4 a 5.

83 Pokud jde o první tvrzení navrhovatelky, které se týká tvrzení v bodě 12 napadeného rozhodnutí, že „škodlivé účinky nemohou nastat, jelikož Ryanair nezískala a nemůže získat kontrolu nad společností Aer Lingus“, je z pozorného čtení napadeného rozhodnutí zřejmé, že takové tvrzení je vytrženo z kontextu, netvoří základ rozhodnutí Komise nepřijmout opatření požadovaná navrhovatelkou podle čl. 8 odst. 4 a 5, a je tudíž pro účely tohoto řízení nerelevantní. Důvod existence napadeného rozhodnutí je zjevně ten, že podle Komise se za těchto okolností žádné spojení neuskutečnilo, a že tudíž Komise nemá pravomoc, aby přijala opatření podle čl. 8 odst. 4 a 5 ohledně dotčené minoritní účasti, bez ohledu na to, zda taková minoritní účast může být považována za podíl dávající vzniknout obavám o hospodářskou soutěž, či nikoliv.

84 Z toho vyplývá, že není namístě dále zkoumat argumenty předložené navrhovatelkou na podporu tohoto návrhu, to jest argumenty zaměřené na prokázání toho, že toto tvrzení je soudržné se skutkovými okolnostmi věci, „platnou ekonomickou teorií“ a předchozími rozhodnutími Komise.

85 Na základě argumentů účastníků řízení, které jsou uvedeny výše a které byly projednány při jednání, hlavní otázkou, kterou musí předseda v tomto řízení o předběžném opatření zkoumat, v rozsahu, v němž jde o požadavek *fumus boni juris*, je otázka, zda navrhovatelka dostatečně prokázala, že Komise *prima facie* nesprávně vyložila výraz „uskutečněné“ v článku 8 nařízení tak, že zahrnuje získání kontroly, a že, krom toho, kritérium „uskutečněné“ musí být chápáno tak, že je splněno jakýmkoliv jednáním nebo kroky učiněnými oznamujícím účastníkem řízení s cílem dokončení spojení.

Jinými slovy, otázka, zda „částečné uskutečnění“ nebo uskutečnění jakéhokoliv z prvků, které společně představují jediné oznámené spojení, může představovat „uskutečnění“ spojení a aktivovat pravomoci Komise podle čl. 8 odst. 4 a 5.

⁸⁶ Na podporu svého výkladu čl. 8 odst. 4 a 5 Aer Lingus cituje judikaturu soudů Společenství (bod 68 výše), ve které Soudní dvůr a Soud prvního stupně rozhodly, že v konfrontaci se dvěma možnými výklady nařízení je třeba přijmout výklad, který lépe odráží účel tohoto nařízení.

⁸⁷ Pokud jde o judikaturu, které se dovolává navrhovatelka, je třeba zdůraznit, že Soudní dvůr ve věci Kali und Salz a Soud prvního stupně ve věci Gencor rozhodly, že ustanovení dotčeného nařízení mají být vykládána s odkazem na účel nařízení, protože přesný rozsah dotčených ustanovení nemůže být rozhodujícím způsobem posouzen pouze na základě jejich znění (Kali und Salz, bod 168, a Gencor, bod 148).

⁸⁸ Před provedením analýzy čl. 8 odst. 4 a 5 nařízení s odkazem na jeho účel je tedy nejprve nezbytné určit, zda znění dotčených ustanovení není dostatečně jasné a připouští dva různé výklady předkládané navrhovatelkou.

⁸⁹ V tomto ohledu je třeba především uvést, že definice anglického výrazu „implementation“ může zahrnovat jak „dosažení nějakého cíle“, tak „provádění“, a může tedy v zásadě ponechávat prostor pro nejasnosti, pokud jde o přesnou působnost ustanovení čl. 8 odst. 4 a 5. Zatímco použití předpřítomného času ve výrazu „již bylo uskutečněno (has already been implemented)“ v čl. 8 odst. 4 písm. a) a odst. 5 písm. c)

nařízení může naznačovat, že tento výraz odkazuje na „dosažení nějakého cíle“, sama tato úvaha nemůže být považována za dostatečnou k prokázání, dokonce *prima facie*, rozsahu pravomocí Komise podle článku 8 nařízení.

⁹⁰ Nicméně z ustálené judikatury vyplývá, že nutnost jednotného výkladu nařízení Společenství vylučuje izolovaný pohled na určitý text právního předpisu, a v případě pochybností vyžaduje, aby byl vykládán a uplatňován ve světle jeho znění v ostatních úředních jazycích (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 17. října 1996, Lubella, C-64/95, Recueil, s. I-5105, bod 17 a citovaná judikatura). Je tedy nezbytné ověřit, že anglické znění čl. 8 odst. 4 a 5 nařízení nedává dotčenému výrazu význam odlišný od významu jiných jazykových znění, a takový výraz musí být vykládán a používán ve světle znění, která existují v jiných úředních jazycích (viz, v tomto smyslu rozsudek ze dne 27. února 1997, Ebony Maritime and Loten Navigation, C-177/95, Recueil, s. I-1111, body 29 až 31). V tomto ohledu je třeba uvést, že ve francouzském znění čl. 8 odst. 4 výraz „již bylo uskutečněno“ zní „a déjà été réalisé“, v italském znění „è già stata realizzata“ a v německém znění „vollzogen wurde“. Způsob, jakým je výraz „implemented“ uveden ve vzorku z jiných jazykových znění uvedeném výše, naznačuje, že definice „uskutečnění“ podle čl. 8 odst. 4 a 5 *prima facie* implikuje plné provedení spojení.

⁹¹ Zadruhé, tento závěr může být, *prima facie*, potvrzen prostřednictvím srovnání francouzského znění čl. 8 odst. 4 a 5 s francouzským zněním jiných právních předpisů Společenství, ve kterých výraz „implementation“ („uskutečnění“) zjevně znamená „provádění“ spíše než „dosažení nějakého cíle“. Příklad takového použití pojmu „implementation“ lze nalézt v bodě 3 odůvodnění nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES, který stanoví, že „[t]akový zjednodušený systém by měl být přijat pouze v tom případě, že Komise byla pravidelně informována o provádění dané stávající podpory“. Výraz „implementation“ se uvedeném případě ve francouzském znění bodu 3 odůvodnění objevuje jako „mise en oeuvre“, a nikoliv jako „réalisation“.

92 Zatřetí je třeba mít na paměti, že jakmile dojde k použití pravomocí Komise podle čl. 8 odst. 4, Komise může po dotýčných podnicích požadovat, aby „spojení zrušily“, což je výraz, který *prima facie* implikuje existenci spojení, jak je definováno v článku 3 nařízení, a tudíž získání kontroly. V této souvislosti je třeba uvést, že Ryanair není se svým minoritním podílem ve společnosti Aer Lingus v takovém postavení, aby je *iure* nebo *de facto* vykonávala kontrolu nad navrhovatelkou.

93 Z toho vyplývá, aniž by bylo třeba podrobně diskutovat o argumentech navrhovatelky, které se týkají účelu nařízení, že lze dojít k závěru, že navrhovatelka neprokázala existenci *fumus boni juris*.

94 Tento závěr nemůže být zpochybněn tvrzením navrhovatelky, že Komise považuje částečné uskutečnění za zakázané čl. 7 odst. 1 dokonce i tehdy, pokud se týká kroků, které nezahrnují změnu kontroly, a vyžaduje od účastníků řízení, aby se takových kroků zdrželi. Komise při jednání potvrdila, že i když nikdy nezaujala oficiální postoj k otázce, zda článek 7 brání získání minoritních podílů, v kontextu diskusí s oznamujícími stranami Komise zvolila postup, ve kterém žádá nabyvatele, aby se zdržel výkonu jakýchkoliv hlasovacích práv bez ohledu na to, zda souvisí s kontrolním podílem nebo minoritním podílem, dokud řízení neskončí. V tomto ohledu je třeba nejprve zdůraznit, že na základě rozdělení pravomocí zkoumaných výše v bodě 42 je výklad práva Společenství výsadou Soudního dvora, a nikoliv Komise, a tudíž praxe Komise, jakkoliv zpravidla vlivná a důležitá pro určení, zda může být jakékoliv legitimní očekávání opodstatněné, není pro účely tohoto řízení rozhodující. Zadruhé, jak Komise zdůraznila v průběhu jednání, i kdyby měl být čl. 7 odst. 1 nařízení vykládán v tom smyslu, že zakazuje pouze změnu kontroly v průběhu posuzování Komise, a nikoliv taková opatření, při nichž nedochází ke změně kontroly, jako je výkon hlasovacích práv spojených s minoritními podíly, s ohledem na lhůty, ve kterých Komise musí posoudit oznámené spojení, a kombinaci faktorů, které mohou vést ke vzniku kontroly v daném případě, je nadále legitimní, aby Komise požadovala, aby účastníci řízení nečinili žádné kroky, které mohou vést ke změně kontroly. Navíc,

ačkoliv se *prima facie* nejedná o požadavek vyplývající z nařízení, je možné, že oznamující strany budou považovat za výhodnější usnadnit správní řízení Komise tím, že takovému požadavku vyhoví, a tím zabrání nebezpečí, že Komise bude považovat za nezbytné přistoupit ke kontrole v provozovnách účastníků řízení, aby ověřila, zda opatření přijatá oznamujícími stranami ve skutečnosti nepůsobí přesun kontroly.

95 Pokud jde o tiskové zprávy, které podle navrhovatelky prokazují, že pro Komisi je běžnou praxí, považovat kroky, při nichž nedojde k získání kontroly, za „uskutečňování“, je třeba úvodem poznamenat, že navrhovatelka neposkytla žádné vysvětlení, pokud jde o to, proč dotyčné tiskové zprávy, z nichž jedna pochází z roku 1997, neměla k dispozici v době, kdy podala svůj návrh, a proč byly předloženy v tak pozdní fázi řízení. Nicméně bez ohledu na skutečnost, zda je tento opožděný důkaz přípustný, či nikoliv, postačí uvést, že takový důkaz je neprůkazný, pokud jde o smysl anglického výrazu „implementation“. Informace obsažené v uvedených tiskových zprávách zejména nemají dopad na výše uvedené úvahy.

96 Při jednání zástupce vedlejšího účastníka poukázal na způsob, jakým využívá navrhovatelka času tohoto soudu předkládáním opožděného důkazu takového druhu, což hraničí s pohrdáním soudem. Aniž by bylo potřeba rozhodovat o tomto závažném tvrzení, předseda konstatuje, že takový důkaz je v každém případě neprůkazný a že, taktéž v této souvislosti, lze dojít k závěru, že navrhovatelka neprokázala existenci *fumus boni juris*.

97 V rámci svého prvního tvrzení, tedy toho, že podíl společnosti Ryanair ve společnosti Aer Lingus vyvolává vážné problémy hospodářské soutěže, navrhovatelka tvrdí, že odmítnutí Komise přijmout opatření podle čl. 8 odst. 4, požadující odprodej minoritního podílu společnosti Ryanair, je v rozporu s předchozími rozhodnutími Komise a odkazuje zejména na rozhodnutí Komise ve věcech Tetra Laval/Sidel a Schneider/Legrand. V tomto ohledu je pro úplnost třeba zdůraznit, že tento důkaz rovněž nemůže zvrátit výše uvedené závěry. Zejména skutečnost, že ve věci Tetra

Laval/Sidel a Schneider/Legrand Komise shledala, že zachování minoritního podílu v cílové společnosti oznámené operace, která byla zakázána na základě nařízení, by bránilo obnovení účinné hospodářské soutěže, a tudíž nařídila zcizení všech nabytých akcií, je pro účely tohoto řízení nerelevantní. Je totiž v souladu s výše uvedenými závěry, že pravomoci Komise v uvedených věcech byly aktivovány „uskutečněním“ operace, jinými slovy změnou kontroly. Jakmile byly pravomoci Komise aktivovány, byla Komise oprávněna, jak je výslovně stanoveno v čl. 8 odst. 4, „nařídít, aby dotčené podniky spojení zrušily, zejména prostřednictvím zrušení [spojení] nebo odprodeje všech nabytých akcií nebo majetku, tak aby byl obnoven stav existující před uskutečněním spojení“.

98 Pokud jde o tvrzení navrhovatelky založené na článku 7, tedy že – jelikož navrhované nabytí dosud nebylo prohlášeno za slučitelné se společným trhem – Ryanair může nabývat cenné papíry nebo uskutečnit veřejný návrh smlouvy na koupi akcií v kontextu oznámené operace pouze tehdy, pokud nevykonává hlasovací práva spojená s nabytými cennými papíry, s výhradou výjimky udělené Komisí, postačí uvést, že výklad výrazu „uskutečnění“, který je uveden výše, musí být použit obdobně na argumenty týkající se článku 7.

99 Aer Lingus tedy ani ve vztahu k tomuto právnímu důvodu neprokázala existenci *fumus boni juris*.

100 Navrhovatelka konečně tvrdí, že výklad čl. 8 odst. 4 a 5 přijatý Komisí, ve spojení se zákazem adresovaným členským státům, aby použily své vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži na jakékoliv spojení, které má význam pro celé Společenství, podle čl. 21 odst. 3, způsobuje mezeru, která je neslučitelná s účelem nařízení. V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, že stejný případ, kdy má podnik menšinový podíl v konkurenčním podniku, který nevede ke vzniku kontroly, a kdy takový soutěžitel může mít za to, že dotčený minoritní podíl je škodlivý pro hospodářskou

soutěž, může zrovna tak nastat v případech, kdy takový minoritní podíl není nabyt v kontextu spojení. V takovém případě je zřejmé, že se nařízení nepoužije, a skutečnost, že Komise nemůže zkoumat dotčený minoritní podíl podle čl. 8 odst. 4 a 5 nařízení zjevně nebude představovat mezeru ve schopnosti Komise zajistit nerušenou hospodářskou soutěž.

101 Pokud jde o použití článku 21, je třeba zaprvé zdůraznit, že čl. 21 odst. 3 musí být čten ve spojení s čl. 21 odst. 1. Článek 21 odst. 1 stanoví, že na spojení s významem pro celé Společenství, tak jak jsou definována v článku 3 nařízení, se použije pouze toto nařízení. Ve světle této informace a za takových okolností, jako jsou okolnosti projednávané věci, ve které bylo oznámené spojení prohlášeno Komisí za neslučitelné se společným trhem a na tomto základě byl veřejný návrh smlouvy o koupi akcií zrušen, neexistuje žádné spojení s významem pro celé Společenství ve smyslu článku 3. Za těchto okolností účastníci řízení nemohou uvažovat o spojení s významem pro celé Společenství, jelikož takové spojení by bylo porušením již vydaného rozhodnutí Komise. Na tomto základě, jak Komise uvádí ve svém písemném vyjádření, nelze říci, že se *prima facie* použije čl. 21 odst. 3, jelikož neexistuje nebo není zvažováno žádné spojení, na které by se použilo pouze nařízení. Zbývající minoritní podíl již není *prima facie* spojen se získáním kontroly, přestává být součástí „spojení“ a nenáleží do působnosti nařízení. V důsledku toho článek 21, který je podle bodu 8 odůvodnění určen k zajištění toho, aby spojení vyvolávající významné strukturální změny byla posuzována výlučně Komisí za použití zásady „jednorázového odbavení“, v zásadě za těchto okolností nebrání použití vnitrostátních právních předpisů vnitrostátními orgány zabývajícími se hospodářskou soutěží a vnitrostátními soudy.

102 V tomto ohledu skutečnost, že rozhodnutí Komise, kterým je spojení prohlášeno za neslučitelné se společným trhem, je zpochybněno před Soudem prvního stupně, nepředstavuje podstatný věcný rozdíl, jelikož podle článku 242 ES žaloby podané u Soudního dvora nemají odkladný účinek. Navíc, pokud by příslušné vnitrostátní orgány zabývající se hospodářskou soutěží byly odrazovány od přijetí konečných

opatření úvahami, které se týkají hospodárnosti řízení, tyto orgány by mohly přijmout předběžná opatření za účelem odpovědět na jakoukoliv obavu, kterou by mohly mít před vydáním rozsudku Soudním dvorem.

103 Dále, pokud jde o existenci mezery v právní úpravě, je třeba zdůraznit, že ačkoliv minoritní podíl dotčeného druhu se nemůže *prima facie* řídit nařízením, lze si představit, že ustanovení Smlouvy o ES v oblasti hospodářské soutěže a zejména články 81 ES a 82 ES mohou být Komisí použity na jednání zúčastněných podniků v návaznosti na získání minoritního podílu. V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 7 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002, pokud Komise zjistí jednání v rozporu s články 81 nebo 82 Smlouvy, má pravomoc uložit jakákoliv „nápravná opatření z hlediska tržního chování nebo nápravná opatření strukturální, která jsou přiměřená protiprávnímu jednání a nezbytná k tomu, aby bylo toto jednání účinně ukončeno“.

104 Ačkoliv může být *prima facie* obtížné použít článek 81 ES v případech, jako je projednávaná věc, ve kterých dotčené porušení vyplývá ze získání akcií na trhu, a může tak být obtížné prokázat nezbytný soulad vůle, navrhovatelka může požádat Komisi, aby zahájila řízení podle článku 82 ES, pokud má za to, že Ryanair má dominantní postavení na jednom či více trzích a zneužívá tohoto dominantního postavení tím, že zasahuje do obchodní strategie jiného soutěžitele, nebo tím, že využívá svého minoritního podílu v přímém soutěžiteli k oslabení jeho postavení.

105 Je rovněž vhodné zdůraznit, že tento scénář se použije na takové věci, jako je projednávaná věc, ve kterých se všichni účastníci shodují na skutečnosti, že nedošlo ke změně kontroly ve smyslu nařízení. Nicméně, pokud by v pozdější fázi bylo rozhodnuto, že Ryanair vykonává kontrolu nad společností Aer Lingus nebo že tuto kontrolu získal díky svému minoritnímu podílu, pak se čl. 8 odst. 4 a 5 může použít.

106 V důsledku toho, rovněž pokud jde o tento právní důvod vycházející z existence mezery, která je neslučitelná s cílem nařízení, lze dojít k závěru, že navrhovatelka neprokázala existenci *fumus boni juris*.

107 Z toho vyplývá, že navrhovatelka neprokázala existenci *fumus boni juris*.

Naléhavost

– Argumenty účastníků řízení

108 Navrhovatelka je toho názoru, že podmínka týkající se naléhavosti je v projednávané věci splněna, zejména pokud jde o existenci nebezpečí, že by Ryanair mohla kdykoliv vnucovat společnosti Aer Lingus své názory.

109 Navrhovatelka zaprvé tvrdí, že podle současné akcionářské struktury společnosti Aer Lingus má Ryanair již nyní možnost blokovat zvláštní usnesení vyžadující 75% většinu. Navrhovatelka dále tvrdí, že Ryanair již použila svůj minoritní podíl ve společnosti Aer Lingus k zablokování návrhu na zvláštní usnesení, podle kterého by Aer Lingus mohla vydat dodatečné akcie v hodnotě rovnající se 5 % upsaného kapitálu, aniž by je nejprve musela nabídnout stávajícím akcionářům.

110 Zadruhé, váha společnosti Ryanair při hlasování o běžných usneseních je v praxi z řady důvodů významnější, nežli je váha, kterou má na základě svého podílu. Konkrétně za předpokladu, že na hlasování na valné hromadě se podílí pouze 80 % akcií, což je podle navrhovatelky pravděpodobná účast založená na účasti na první

a dosud jediné valné hromadě společnosti Aer Lingus, skutečná hlasovací váha společnosti Ryanair se v současnosti blíží 40 %. Taková váha je dále zvyšována skutečností, že Ryanair je největším akcionářem ve společnosti Aer Lingus a jediným akcionářem s velmi významnými leteckými zkušenostmi a může, podle navrhovatelky, mít potenciálně velmi významný vliv na další akcionáře.

111 Zatřetí navrhovatelka tvrdí, že existuje možnost, že se irská vláda, druhý největší akcionář společnosti Aer Lingus, zdrží hlasování při usneseních akcionářů, která se dotýkají strategických rozhodnutí společnosti. Krom toho mohou nastat okolnosti, za kterých může být irská vláda požádána, aby se zdržela hlasování, například pokud se podílí na dotčené transakci. Podle navrhovatelky tomu takto může být zejména tehdy, pokud Aer Lingus bude mít v úmyslu uzavřít dohodu se státem kontrolovanou správou dublinského letiště (Dublin Airport Authority), například při přestavbě hlavního sídla společnosti. Za takových okolností může podíl společnosti Ryanair ve skutečnosti představovat více než 50 % hlasů, které budou pravděpodobně odevzdány.

112 Aer Lingus krom toho předkládá řadu příkladů, kdy Ryanair může zasahovat do její činnosti tím, že bude těžit výhody z výše uvedených scénářů. Ryanair zejména může použít svůj podíl ve společnosti Aer Lingus k pokračování své kampaně proti terminálu 2 dublinského letiště, který je podle navrhovatelky zásadní pro plány rozvoje společnosti Aer Lingus. Stejně tak Ryanair může, na základě své preference letadel Boeing, zasahovat do plánů společnosti Aer Lingus nakoupit letadla Airbus. Ve svém písemném vyjádření Aer Lingus poukázala na záměr společnosti Ryanair zasáhnout do rozhodnutí představenstva společnosti Aer Lingus zrušit některé trasy a zavést nové. Při jednání bylo nicméně potvrzeno, že takové pokusy byly neúspěšné. Podle navrhovatelky újma, která by vznikla z výkonu hlasovacích práv společnosti Ryanair jako minoritního akcionáře, pokud by došlo k porážce vedení společnosti v otázce obchodní politiky, by byla jak vážná, tak nenapravitelná a následné narušení činnosti společnosti Aer Lingus by nemohlo být zhojeno rozhodnutím Soudního dvora v hlavním řízení či jakýmkoliv jiným způsobem.

- 113 Navrhovatelka při jednání usilovala o to, aby byla za nový důkaz přijata informace týkající se, mimo jiné, smlouvy se společností Airbus na dodávku letadla se širokým trupem, která, podle navrhovatelky, bude muset být schválena akcionáři krátce po jednání a která představuje klíčový prvek obchodní strategie společnosti Aer Lingus pro využití možností plynoucích z uzavření dohody nazvané „Otevřené nebe“. Pokud by návrhy představenstva týkající se takových příležitostí nebyly v brzké době schváleny akcionáři společnosti Aer Lingus, Aer Lingus by utrpěla vážnou a nenapravitelnou újmu, jelikož po vydání rozsudku v hlavním řízení nebude mít takové příležitosti.
- 114 Navrhovatelka konečně tvrdí, že Soud má v projednávané věci použít „zásadu opatrnosti“, protože podle navrhovatelky, jakmile je prokázáno, že existuje nezanedbatelné nebezpečí, že Ryanair může způsobit společnosti Aer Lingus vážnou a nenapravitelnou újmu – nebo může k takové újmě přispět –, Soud může přijmout ochranná opatření, aniž by musel vyčkávat na další důkaz existence takového nebezpečí.
- 115 Komise v zásadě tvrdí, že požadavek naléhavosti není splněn.

– Zjištění předsedy

- 116 Podle ustálené judikatury musí být naléhavost návrhu na předběžné opatření posouzena vzhledem k nutnosti předběžně rozhodnout, aby nebyla způsobena vážná a nenapravitelná újma účastníkovi řízení, který o předběžné opatření žádá. Účastník řízení musí prokázat, že by čekáním na výsledek hlavního řízení utrpěl takovou újmu (viz usnesení předsedy Soudu ze dne 15. listopadu 2001, *Duales System Deutschland v. Komise*, T-151/01 R, Sb. rozh. s. II-3295, bod 187 a citovaná judikatura).

117 Pokud způsobení újmy závisí na výskytu několik faktorů, stačí, aby újma byla předvídatelná s dostatečnou mírou pravděpodobnosti (usnesení předsedy Soudu ze dne 16. ledna 2004, *Arizona Chemical a další v. Komise*, citované v bodě 49 výše, bod 71; viz rovněž v tomto smyslu usnesení Soudního dvora ze dne 29. června 1993, *Německo v. Rada*, C-280/93 R, Recueil, s. I-3667, body 32 až 34, a předsedy Soudního dvora ze dne 14. prosince 1999, *HFB a další v. Komise*, C-335/99 P(R), Recueil, s. I-8705, bod 67). Navrhovatel je však povinen prokázat skutečnosti, které mají odůvodňovat očekávání takové vážné a nenapravitelné škody (usnesení *Arizona Chemical a další v. Komise*, citované výše, bod 72; viz rovněž v tomto smyslu usnesení *HFB a další v. Komise*, citované výše, bod 67).

118 V tomto ohledu je třeba uvést, že aby bylo možné určit, zda újma, které se navrhovatelka obává, je vážná a nenapravitelná, a tudíž poskytuje oporu pro nařízení předběžného opatření, soudce rozhodující o návrhu na předběžná opatření musí mít k dispozici důkazy, které mu umožní určit přesné důsledky, které by neposkytnutí požadovaných opatření s největší pravděpodobností způsobilo každému z dotčených podniků.

119 Úvodem je tudíž třeba zdůraznit, že tvrzení navrhovatelky, že předseda by měl použít „zásadu opatrnosti“ a že Soud je oprávněn použít „ochranná opatření“, aniž by čekal na důkaz existence nebezpečí tvrzeného navrhovatelkou, je zjevně neslučitelné se zásadami a judikaturou použitelnými na návrhy na předběžná opatření a nemůže obstát.

120 Navrhovatelka v projednávané věci tvrdí, že zasahování do jejích obchodních vztahů jejím akcionářem a hlavním soutěžitelem, společností Ryanair, by ji postavilo do extrémně složitého postavení, a že by v důsledku toho utrpěla újmu, která by byla vážná a nenapravitelná. Navrhovatelka zejména uvádí řadu situací, ve kterých by Ryanair mohla být schopna ovlivnit výsledky hlasování o řadě záležitostí, které jsou podle navrhovatelky zásadní pro plány růstu, které představenstvo společnosti Aer Lingus pro tuto společnost stanovilo.

- 121 V tomto ohledu je třeba úvodem zdůraznit, že navrhovatelka netvrdí, že Ryanair je v postavení, ve kterém může vykonávat kontrolu nad společností Aer Lingus. Na základě definice kontroly v čl. 3 odst. 2 nařízení z toho vyplývá, že nelze mít za to, že se Ryanair nachází v situaci, kdy by mohla na společnost Aer Lingus „vykonávat rozhodující vliv“.
- 122 Navrhovatelka jak ve svých písemných vyjádřeních, tak v průběhu jednání, kdy jí byla poskytnuta dostatečná možnost uplatnit své argumenty, navíc neposkytla dostatečně konkrétní důkaz, pokud jde o újmu, kterou by Aer Lingus mohla utrpět, pravděpodobnost vzniku takové újmy a to, zda je taková újma skutečně vážná a nenapravitelná. Navrhovatelka například neposkytla dostatečně konkrétní důkaz, který by prokazoval ve vztahu ke každému uvedenému příkladu mimo jiné to, zda a kdy má být hlasováno, proč musí k hlasování dojít před vydáním rozhodnutí Soudu v hlavním řízení, proč by pouze Ryanair mohla za okolností projednávané věci bránit návrhu představenstva nebo schválit svůj vlastní návrh. Aer Lingus krom toho neposkytla dostatečný důkaz na podporu svého tvrzení, podle kterého by výsledná újma byla zároveň vážná a nenapravitelná.
- 123 Z toho vyplývá, že tvrzení navrhovatelky zůstávají hypotetickými a neopodstatněnými výroky, které nesplňují podmínku předvídatelnosti újmy s potřebným stupněm pravděpodobnosti.
- 124 Konkrétněji, pokud jde zaprvé o tvrzení, podle kterého má Ryanair již v současné době, na základě struktury akcionářů společnosti Aer Lingus, možnost zablokovat zvláštní usnesení vyžadující 75% většinu hlasů a že jí již při jedné příležitosti využil, Aer Lingus neposkytla konkrétní důkaz, který by prokazoval, že přijetí některého z takových zvláštních usnesení bude pravděpodobně nezbytné před tím, nežli Soud rozhodne v hlavním řízení. Nadto Aer Lingus nepředložila konkrétní důkaz, který by s potřebnou mírou jistoty ukazoval, že Ryanair bude přijetí takového hypotetického zvláštního usnesení bránit, a nepředložila sebemenší konkrétní důkaz na podporu tvrzení, podle kterého jí takové bránění může způsobit vážnou a nenapravitelnou újmu. Pokud jde o odkaz na příklad jediného zvláštního usnesení, kterému Ryanair

dosud úspěšně bránila, nebyl společností Aer Lingus předložen žádný konkrétní důkaz na podporu jejího tvrzení, že neúspěch představenstva ve snaze o zrušení předkupního práva akcionářů může společnosti Aer Lingus způsobit vážnou a nenapravitelnou újmu.

125 Zadruhé, pokud jde o tvrzení společnosti Aer Lingus, že váha společnosti Ryanair při hlasování o běžných usneseních je v praxi z řady důvodů významnější, nežli je váha, kterou má na základě svého podílu, je třeba znovu uvést, že tímto argumentem navrhovatelka netvrdí, že Ryanair je v postavení, ve kterém by ji *de iure* nebo *de facto* kontrolovala. Aer Lingus nadto neposkytla hmatatelný důkaz o tom, že přijetí takového běžného usnesení je nezbytné před tím, než Soud rozhodne v hlavním řízení. Aer Lingus navíc neposkytla sebemenší důkaz pro své tvrzení, podle kterého je možné, že takové bránění by společností Aer Lingus způsobilo vážnou a nenapravitelnou újmu.

126 V tomto kontextu Aer Lingus tvrdí, že podíl společnosti Ryanair může vést k závažnému narušení hospodářské soutěže, primárně v rámci dvou otázek, a to návrhu představenstva společnosti Aer Lingus získat letadla značky Airbus a plánů představenstva, které se týkají terminálu 2 dublinského letiště.

127 Pokud jde o návrh představenstva získat letadla značky Airbus, je třeba nejprve zdůraznit, že závěr společnosti Aer Lingus, že by Ryanair takovému nákupu bránila, se opírá o obecný předpoklad, že vzhledem k tomu, že Ryanair vlastní flotilu tvořenou výhradně letadly značky Boeing, snažila by se vnutit společnosti Aer Lingus nákup letadla značky Boeing, a o prohlášení v tisku, podle kterého měla Ryanair uvést, že zajistí, aby se flotila společnosti Aer Lingus přeměnila na flotilu tvořenou výlučně letadly Boeing. Ryanair v této souvislosti při jednání uvedla, a Aer Lingus proti tomu neuplatnila žádnou námitku, že takový úmysl byl vyjádřen v době, kdy bylo zvažováno převzetí, a že účelem přeměny flotily společnosti Aer Lingus na flotilu tvořenou výlučně letadly Boeing bylo usnadnění integrace společnosti Aer Lingus do společnosti Ryanair. Ačkoliv Ryanair se odvolala proti rozhodnutí Komise prohlašující

její převzetí společnosti Aer Lingus za neslučitelné se společným trhem a na tomto základě lze uvést, že stále uvažuje o možnosti začlenit Aer Lingus do společnosti Ryanair, nelze na základě poskytnutých důkazů dojít k závěru, že existuje dostatečná pravděpodobnost toho, že Ryanair bude bránit návrhu představenstva společnosti Aer Lingus získat letadla značky Airbus.

128 Navíc, i když Aer Lingus při jednání tvrdila, že nákup letadel se širokým trupem značky Airbus je předpokládán a bude muset být schválen akcionáři krátce po jednání, Aer Lingus neprokázala s nezbytným stupněm pravděpodobnosti, že kdyby takové schválení bylo požadováno, bude účast na valné hromadě tak nízká, že poskytne společnosti Ryanair takovou váhu při hlasování, že zabrání schválení tohoto nákupu, a tím spíše že dojde k rozhodnutí o nákupu letadel značky Boeing. Konečně, i za předpokladu, že by Ryanair mohla zabránit nákupu letadel značky Airbus, Aer Lingus neuvedla, že pokud by smlouva nebyla schválena určitého dne, její opce by nutně zanikla.

129 Obdobně, pokud jde o tvrzení společnosti Aer Lingus, že irská vláda se může rozhodnout, že se zdrží hlasování o některých usneseních, nebo to po ní mohou vyžadovat irské právní předpisy, nebyl poskytnut žádný hmatatelný důkaz, který by prokazoval, že určitá otázka, ohledně které by irská vláda nevykonávala svá hlasovací práva, by měla vyžadovat schválení akcionáři před tím, nežli bude vydáno rozhodnutí v hlavním řízení. Aer Lingus nadto neposkytla konkrétní důkaz, prokazující s požadovaným stupněm pravděpodobnosti, že takové zdržení se hlasování může vést k zamítnutí návrhu představenstva a že to může společnosti Aer Lingus způsobit vážnou a nenaopravitelnou újmu. Pokud jde o konkrétní příklad terminálu 2, Aer Lingus nepředložila žádný hmatatelný důkaz na podporu svého tvrzení, podle kterého akcionáři musí schválit návrhy představenstva v této oblasti, a nebyl předložen konkrétní důkaz, který by prokazoval, že irské právní předpisy požadují po irské vládě, aby nevykonávala svá hlasovací práva spojená s podílem drženým státem. Konečně nebyl uplatněn žádný důkaz na podporu tvrzení, podle kterého, pokud představenstvo nezíská

souhlas akcionářů ohledně svého postupu při využití terminálu 2, může to způsobit společnosti Aer Lingus újmu, která bude vážná a nenapravitelná.

130 Navíc ve svém vyjádření, které se týká výše uvedených otázek, navrhovatelka neprokázala, že újma, kterou by společnost Aer Lingus údajně utrpěla, je jiného druhu nežli peněžitá.

131 Pokud jde o peněžitou újmu, je vhodné v této fázi uvést, že z ustálené judikatury vyplývá, že újma takové povahy nemůže být, s výjimkou mimořádných okolností, považována za nenapravitelnou, jelikož může být předmětem následného finančního vyrovnání. Peněžitá újma může odůvodnit nařízení předběžného opatření pouze tehdy, pokud se jeví, že by se navrhovatelka bez požadovaných opatření ocitla v situaci ohrožující její existenci nebo v situaci měnící nenapravitelným způsobem její postavení na trhu (usnesení předsedy Soudu ze dne 20. července 2000, Esedra v. Komise, T-169/00 R, Recueil, s. II-2951, bod 45; usnesení Soudu ze dne 3. prosince 2002, Neue Erba Lautex v. Komise, T-181/02, s. II-5081 bod 84; ze dne 27. července 2004, TQ3 Travel Solutions Belgium v. Komise, T-148/04, Sb. rozh. s. II-3027, bod 46, a ze dne 10. listopadu 2004, Wam v. Komise, T-316/04 R, Sb. rozh. s. II-3917, bod 29). V tomto ohledu postačí uvést, že navrhovatelka netvrdila, že by samotná její existence byla bez požadovaných předběžných opatření ohrožena nebo že by její postavení na trhu bylo nenapravitelně změněno před tím, než bude vydáno rozhodnutí v hlavním řízení.

132 Navrhovatelka při jednání sice nabídla, že při vyloučení veřejnosti a za nepřítomnosti vedlejší účastnice předloží nové konkrétnější informace týkající se výše uvedených příkladů újmy. Jako příklad takového druhu informací, které by mohla poskytnout na jednání s vyloučením veřejnosti, navrhovatelka vysvětlila, že hlasování na úrovni akcionářů bude brzy nezbytné ke schválení smlouvy na nákup letadel značky Airbus, jejíž podrobnosti jsou přísně tajné. Navrhovatelka nicméně nevysvětlila, jak by dodatečné

informace mohly splnit požadavek naléhavosti vyžadované pro nařízení předběžného opatření. Navrhovatelka nadto nevysvětlila, proč tyto dodatečné informace nemohly být poskytnuty v jejím písemném vyjádření pod podmínkou důvěrnosti, a byly předloženy v tak pozdní fázi řízení. Konečně z úvah uvedených výše, pokud jde o přípustnost návrhu na předběžná opatření, která mají být adresována společnosti Ryanair nebo mít dopad na tuto společnost, vyplývá, že takový důkaz poskytnutý v její nepřítomnosti nemůže být použit jako základ předběžného opatření, jelikož by to vedlo k porušení práv společnosti Ryanair na obhajobu. Jediná výjimka z této zásady, která je založena na dočasné povaze předběžného opatření, se použije v případech, kdy při neexistenci požadovaného předběžného opatření by byla ohrožena samotná existence navrhovatelky. Jak bylo uvedeno výše, Aer Lingus v žádném okamžiku řízení netvrdila, že při nenařízení předběžného opatření bude ohrožena její existence.

133 V každém případě a bez ohledu na skutečnost, zda je nový důkaz přípustný, či nikoliv, neexistuje žádný důkaz, že by takové dodatečné informace měly takovou povahu, která by mohla změnit výše uvedené posouzení předsedy.

134 Ve světle výše uvedených úvah je třeba konstatovat, že navrhovatelka neprokázala, že by bez nařízení požadovaných předběžných opatření utrpěla vážnou a nenapravitelnou újmu.

135 Ze všeho výše uvedeného vyplývá, že navrhovatelka neposkytla požadovaný důkaz *fumus boni juris* a potřebu předběžných opatření k zabránění bezprostředně hrozícímu nebezpečí vážné a nenapravitelné újmy. Návrh na předběžná opatření tudíž musí být zamítnut. Je tomu tak zejména ve světle skutečnosti, že, jak vyplývá z bodu 56 výše, před tím, než by mohla být nařízena vůči společnosti Ryanair předběžná opatření, by bylo třeba prokázat existenci zjevného *fumus boni juris* a vážné a nenapravitelné újmy s ohledem na skutečnost, že taková opatření by mohla mít vážný dopad na práva a zájmy společnosti Ryanair v postavení akcionáře společnosti Aer Lingus.

Z těchto důvodů

PŘEDSEDA SOUDU

rozhodl takto:

- 1) **Návrh na předběžná opatření se zamítá.**
- 2) **O nákladech řízení bude rozhodnuto později.**

V Lucemburku dne 18. března 2008.

Vedoucí soudní kanceláře

E. Coulon

Předseda

M. Jaeger